

Волинець Віталій Вікторович – старший науковий співробітник Міжвідомчого науково-дослідного центру з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України

Теоретичні та практичні засади впровадження позитивного досвіду в діяльність органів внутрішніх справ

У статті розкривається одна з проблем управління органами внутрішніх справ – впровадження передового досвіду роботи та його застосування відповідно до принципів і методів науковості, спираючись на зарубіжний досвід у цій сфері та власні напрацювання.

Ключові слова: досвід, позитивний досвід, новітні форми і методи роботи, досягнення науки і передового досвіду.

Постановка проблеми. Головним завданням діяльності органів внутрішніх справ є забезпечення громадського порядку на всій території держави. Ця стратегічна мета виступає як безпосереднє завдання органів внутрішніх справ (охорона громадського порядку, боротьба зі злочинністю, розслідування злочинів, забезпечення безпеки дорожнього руху та ін.). Цілі, яких потрібно досягти з метою одержання головного результату діяльності, складають зміст завдань, поставлених перед органами внутрішніх справ. Мета управління й завдання, які необхідно виконати для їх досягнення, визначаються функціями органів внутрішніх справ.

Функції органів внутрішніх справ, у свою чергу, поділяються на основні, ресурсні (забезпечувальні, допоміжні, другорядні) та управлінські (організаційні, загального керівництва, штабні). Основні та ресурсні функції тісно пов'язані між собою [1]. Саме під час їх виконання в органів внутрішніх справ можуть виникати певні труднощі (проблеми), які заважають їх виконанню, а у деяких випадках унеможливають їх виконання. На допомогу “приходить” **досвід** (теорія та практика), накопичений у процесі діяльності алгоритм дій. Саме за допомогою раніше напрацьованого досвіду можливо вирішити завдання будь-якої складності, організаційно-управлінського та оперативно-слідчого характеру.

Актуальність дослідження. Загальний аналіз статистичних даних криміногенної ситуації у державі за 8 місяців 2012 року, в порівнянні з аналогічним періодом минулого року, свідчить про незначне зменшення кількості зареєстрованих у звітному періоді злочинів на 2,5 % (з 348 934 до 340 037), з яких тяжких та особливо тяжких – на 3,4 % (з 123 833 до 119 578). Разом з тим, на 11,1 % збільшилась кількість шахрайств (з 16 080 до 17 862), а також фактів незаконного заволодіння транспортним засобом – на 32,3 % (з 2686 до 3553), поєднаних з насильством або погрозою насильства – на 42,1 % (з 57 до 81).

Загальний відсоток розкриття злочинів за звітний період зменшився на 3,6 %, серед яких: тяжких та особливо тяжких – на 6,3 %, умисних убивств – на 5,6 %, зґвалтувань – на 17,9 %, грабежів – на 2 %, вимагань – на 28,1 %, втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність – на 11 % [2]. Такі дані статистики свідчать про недостатньо ефективну діяльність правоохоронних органів у забезпеченні громадського порядку та слабку практику з використання ними раніше набутого передового і позитивного досвіду роботи з вищезазначених напрямках.

Аналіз останніх досліджень і публікацій та виділення невіршених питань. Різні аспекти даної проблематики знайшли відображення у працях як вітчизняних науковців: А. А. Абдулліна, О. М. Бандурки, О. О. Гриньківа, В. М. Плішкіна, В. О. Січкара, І. В. Тарасюка, Г. О. Червоненка, так і зарубіжних учених: Я. М. Бельсона, А. Г. Богатирьова, К. К. Горяїнова, Г. П. Єрмоловича, І. Н. Зубова, В. Є. Квашиса, П. Д. Ковальова, А. І. Корольова, Л. М. Колодкіна, Б. С. Крилова, В. М. Куріцина, В. В. Лазарева, Ф. М. Решетнікова, К. С. Родіонова та ін.

Отже, вдосконалення діяльності органів і підрозділів внутрішніх справ, покращання результатів їхньої роботи по запобіганню, розкриттю та розслідуванню злочинів завжди було і залишається одним з пріоритетних завдань МВС України.

Метою представленої праці є спроба сформулювати проблеми в органах внутрішніх справ під час підготовки, впровадження і використання передового досвіду, а також розв'язати ці питання у логічній послідовності, відповідно до принципів і методів науковості, спираючись на вітчизняний та зарубіжний досвід у цій сфері.

Викладення основного матеріалу. Насамперед, доцільно було б зробити тезовий опис таких понять, як досвід, позитивний досвід, новітні форми і методи роботи.

Під поняттям досвіду слід розуміти відображення в свідомості законів об'єктивного світу і суспільної практики, одержаної в результаті активного практичного пізнання, сукупність практично засвоєних знань, навиків, знання життя, заснований на пережитому і випробуваному [3].

Під позитивним досвідом слід вважати такий досвід, який дозволяє, спираючись на поєднання традиційних і новітніх підходів, отримувати результати, що відповідають сучасним вимогам. У свою чергу, позитивний досвід є одним із елементів управлінської діяльності, який становить апробовану та обґрунтовану систему дій (новітніх форм, методів, заходів і засобів роботи), яка не суперечить чинним нормативним актам і забезпечує підвищення оперативності та ефективності у вирішенні завдань за напрямками роботи служб, досягнення найвищих показників у службовій діяльності [4, С. 3].

Характерними особливостями позитивного досвіду є актуальність і перспективність, відповідність вимогам життя, тенденціям суспільного розвитку й прогресу, відповідність принципам науковості, усталеність, стабільність позитивних результатів, можливість творчого застосування досвіду в даних умовах, перенесення його на інші об'єкти, витрати сил, засобів і часу працівників для досягнення позитивних результатів; оптимальність досвіду в цілісному процесі діяльності органів внутрішніх справ (можливість впровадження конкретного досвіду в систему роботи, що забезпечить ефективніше вирішення поставлених завдань) [4, С. 4].

Під позитивним досвідом в органах внутрішніх справ слід розуміти апробовані у практичній діяльності окремих підрозділів ОВС нові форми, методи, заходи та засоби роботи, що відповідають критеріям нової якості, позитивного ефекту та нового змісту правоохоронної діяльності ОВС стосовно завдань системами МВС України, визнані в якості інноваційних правоохоронних технологій, що можуть бути у подальшому широко використані в діяльності ОВС [4, С. 5].

Нові форми, методи, заходи та засоби роботи – це найбільш досконалі та придатні до використання у правоохоронній галузі рішення, що відповідають критеріям нової якості, позитивного ефекту та нового змісту правоохоронної діяльності ОВС, і направлені на удосконалення якості та підвищення результативності оперативно-службової діяльності органів внутрішніх справ.

Визнання новітніх форм, методів, заходів і засобів роботи як інноваційними правоохоронними технологіями, рекомендації їх затвердження до впровадження в оперативно-службову діяльність органів внутрішніх справ і є критеріями позитивного досвіду [5, С. 3].

Апробований і затверджений до впровадження в оперативно-службову діяльність ОВС позитивний досвід роботи повинен поширюватися та бути обов'язковим до застосування за призначенням у всіх підрозділах, органах і службах МВС України.

Порядок роботи з виявлення, узагальнення та впровадження позитивного досвіду в ОВС України передбачає опрацювання новітніх

форм, методів, заходів і засобів оперативно-службової діяльності ОВС на етапах їх пошуку, виявлення, дослідження, апробації, визнання інноваційними правоохоронними технологіями аналізу та узагальнення, затвердження як позитивного досвіду роботи в ОВС України, рекомендацій щодо впровадження, аналізу результативності рішень.

Метою виявлення новітніх форм, методів, заходів і засобів роботи є пошук найбільш досконалих і придатних до використання в правоохоронній сфері форм, методів, що відповідають ознакам новизни і можуть бути у подальшому визнані новітніми в оперативно-службовій діяльності ОВС України.

Сутність роботи з виявлення передового досвіду полягає в установленні серед загальних форм найбільш досконалих. Але, слід пам'ятати, що поряд із позитивним існує й негативний досвід. Його вивчення дає можливість виявляти характерні вади і помилки, хиби в діяльності, уникнення яких дозволяє найефективніше виконувати відповідні функції.

Надавши визначення основним поняттям, що висвітлюються у даній статті, виникає запитання: “Яким чином організована діяльність з виявлення, узагальнення та впровадження нових і ефективних форм і методів роботи в системі органів внутрішніх справ України?”

25 січня 2012 року Наказом МВС України № 60 від “Про оптимізацію узагальнення та поширення передового досвіду МВС України” Харківський національний університет внутрішніх справ було визначено відповідальним за роботу із загального вивчення та розповсюдження матеріалів передового досвіду в органах внутрішніх справ і внутрішніх військах МВС України.

За своїми основними завданнями Харківський національний університет внутрішніх справ є вищою навчальною установою, яка готує фахівців у сфері правоохоронної діяльності, а також видає наукову та навчальну літературу, тобто є джерелом формування досвіду. Міністерство внутрішніх справ України, поклавши невластиві управлінські функції на ХНУВС, не тільки обтяжило навчальний заклад невластивими функціями, але й втратило низку важелів управлінського впливу та контролю за даною тематикою. Цей крок можна пояснити лише тим, що МВС України не переймається даною тематикою, не розуміючи усієї важливості інноваційної діяльності в системі органів внутрішніх справ і концентрації її саме в діяльності апарату МВС України.

До підписання вищезазначеного наказу МВС України двічі на рік відділом поточного і стратегічного планування Головного штабу готувався зведений план роботи МВС України щодо формування та впровадження в діяльність органів і підрозділів внутрішніх справ новітніх форм та методів роботи (“Банк ідей”), який відображав основні напрями реалізації заходів, спрямованих на вдосконалення методів ро-

боти. План складався з чотирнадцяти розділів, які включали: Організаторську роботу; Форми та методи управління органами і підрозділами внутрішніх справ; Організацію розкриття і розслідування злочинів, боротьбу з організованими злочинними угрупованнями; Протидію злочинним проявам у сфері економіки; Охорону громадського порядку і забезпечення безпеки; Профілактику правопорушень; Профілактику правопорушень серед неповнолітніх; Протидію нелегальній міграції та незаконній торгівлі людьми та кіберзлочинності; Протидію наркотизації населення; Забезпечення безаварійності дорожнього руху; Удосконалення діяльності внутрішніх військ; Розвиток наукових досліджень у сфері боротьби зі злочинністю та впровадження сучасних науково-технічних засобів; Удосконалення навчально-виховного процесу у відомчих навчальних закладах; Покращання іміджу міліції; Розвиток міжнародних зв'язків; Роботу з кадрами; Зміцнення дисципліни і законності; Захист життя та здоров'я працівників органів і підрозділів внутрішніх справ. Сьогодні таку практику втрачено [6].

Донедавна Головний штаб МВС України здійснював координацію роботи щодо виявлення, узагальнення та аналізу позитивного досвіду в структурних підрозділах МВС в областях, на транспорті, у навчальних закладах; розповсюджував і впроваджував в практичну діяльність спільно зі структурними підрозділами МВС України досягнення науки і передового досвіду з питань правоохоронної діяльності, організував роботу експертних комісій та направлення на розгляд Науковою радою МВС України пропозицій щодо новітніх форм і методів роботи, які пройшли апробацію в практичних підрозділах і виявилися ефективними [7]. На жаль, ХНУВС не під силу проводити таку масштабну роботу.

Позитивним, на наш погляд, залишається випуск Бюлетеня з обміну досвіду роботи в діяльності ОВС, обов'язки з наповнення якого покладено на видавничо-поліграфічний центр при Державному науково-дослідному інституті МВС України. У Бюлетені розміщуються розробки підрозділів-винахідників і фахівців-науковців стосовно сучасних технологій, наукові статті та практичні поради працівникам міліції щодо покращання їхньої діяльності. Крім того, здійснюється видання іншої спеціалізованої літератури щодо діяльності органів внутрішніх справ. Але і тут зустрічається низка недоліків. Так, через брак інформації про досягнення новітніх форм і методів роботи у Бюлетені здебільшого публікуються наукові статті.

Ще одним суб'єктом, де повинна здійснюватись активна робота по накопиченню та розповсюдженню позитивного досвіду роботи, є Управління міжнародних зв'язків МВС України, яке через укладені міжнародні договори з іноземними правоохоронними органами здійснює обмін досвідом роботи, законодавчими і нормативними актами,

навчальною літературою з питань діяльності органів внутрішніх справ, та інше. Також через представників МВС України за кордоном Управління отримує нову оперативну, методичну та іншу інформацію, яку після детального вивчення передає для роботи в органи і підрозділи внутрішніх справ [8]. Надісланий із-за кордону досвід роботи на практиці не отримує широкого розповсюдження через відсутність чіткого механізму його реалізації.

Окремо слід зазначити, що в МВС України є низка науково-дослідних установ, де створені наукові ради, до обов'язків яких віднесено розгляд питань позитивного і передового досвіду роботи, але, здебільшого, на засідання рад такі питання не виносяться.

Так, на базі Державного науково-дослідного інституту МВС України працює Наукова рада МВС України, одним із основних обов'язків якої є формування наукових засад вивчення та узагальнення позитивного досвіду боротьби зі злочинністю, визначення форм і методів його впровадження в діяльність органів внутрішніх справ.

Рада складається з трьох наукових секцій: 1. Секції наукового забезпечення та діяльності органів внутрішніх справ; 2. Секції науково-технічного забезпечення діяльності органів внутрішніх справ; 3. Секції навчально-методичного забезпечення діяльності відомчих ВНЗ, на засіданнях яких розглядаються запропоновані новітні форми і методи роботи [9].

Майже у кожному практичному підрозділі ОВС України існують організаційно-методичні відділи, відділення в яких донедавна діяли експертні комісії з вивчення позитивного досвіду (до складу яких входять керівники підрозділів, досвідчені працівники, провідні науковці та представники професорсько-викладацького складу вищих навчальних закладів), на яких покладено завдання, пов'язані з вивченням і впровадженням позитивного досвіду. Контроль за їх діяльністю раніше здійснювався Головним штабом МВС України. Але сьогодні через відсутність прямого контролю за їх діяльністю, їхні дії безініціативні, вони, здебільшого, виконують організаційні завдання. При опрацюванні й підготовці нових методичних рекомендацій співробітники цих відділів і відділень майже не враховують існуючі потреби, попередні напрацювання, оскільки не узагальнюють і не вивчають набутий раніше досвід.

З метою вдосконалення і регулювання науково-методичної та освітньої діяльності вищих навчальних закладів МВС було створено Науково-методичний центр МВС України в Національній академії внутрішніх справ. Діяльність Центру спрямовано на реалізацію науково-методичного забезпечення змісту освіти у вищих навчальних закладах МВС, навчання та професійну підготовку випускників, сприяння запровадженню у навчально-виховний процес сучасних технологій на-

вчання, а також проведення моніторингу науково-дослідних робіт з питань змісту освіти, навчання і професійної підготовки за відповідними напрямами та вдосконалення нормативно-правового забезпечення системи ВНЗ МВС.

Одним із основних завдань функціонування Центру є науково-методичне забезпечення впровадження інноваційних педагогічних та інформаційних технологій у навчально-виховний процес ВНЗ МВС, вивчення умов для інноваційного розвитку вищих навчальних закладів МВС України, аналіз, узагальнення, апробація та поширення передового досвіду освітньої діяльності у ВНЗ МВС, вивчення й узагальнення даних щодо наявних новітніх освітніх та інформаційних технологій, передового досвіду освітньої діяльності (форм, методів і засобів навчання, засобів діагностики якості освіти) та вжиття заходів щодо їх впровадження в систему відомчої освіти.

Яким чином здійснюється робота по впровадженню інноваційних форм і методів роботи в діяльність правоохоронних органів за кордоном?

Розглянемо це питання на прикладі досвіду МВС Російської Федерації, де даному питанню приділяється значно більше уваги. Так, практичною інноваційною діяльністю займаються майже всі органи, підрозділи та установи внутрішніх справ МВС Російської Федерації. Виявляють, вивчають, пропагують і впроваджують передовий досвід по своїх лініях роботи галузеві та функціональні служби на всіх рівнях системи МВС РФ.

Організаційно-аналітичний департамент МВС Росії здійснює збір та систематизацію інформації про передовий досвід і, відповідно, інформаційне забезпечення МВС з питань, віднесених до передового досвіду і науково-технічних досягнень. У його структурі є довідково-інформаційний фонд (ДІФ), що займається цілеспрямованою діяльністю по збору, обробці, зберіганню та розповсюдженню потрібної інформації, де концентрується спеціальна, юридична, науково-технічна, довідкова та інша інформація у вигляді збірників наукових праць, оглядів, інформаційних листів і бюлетенів по передовому досвіду, матеріали конференцій, семінарів, нарад і т. ін.

Управління планування Організаційно-аналітичного департаменту МВС Росії, що займається плануванням роботи Міністерства за всіма напрямами діяльності, передбачає в своїх планах і заходи, пов'язані з впровадженням передового вітчизняного і зарубіжного досвіду, включаючи навчання особового складу нових форм і методів роботи.

Передовий досвід не лежить на поверхні, його треба вміти розпізнати, вивчити, оцінити належним чином, а потім – передати іншим. Важлива роль у виявленні нового належить інспектуванню. В процесі комплексного інспектування, контрольних і цільових перевірок вивчається хід

розповсюдження та використання рекомендованого МВС Росії і місцевого досвіду. Вишукуються корисні починання в місцевих органах, далі матеріал узагальнюється і вносяться пропозиції про доцільність їх поширення. У різних видах інспектування поєднуються елементи контролю, надання необхідної допомоги, зокрема шляхом пропаганди передових починань.

Отже, інспекторські та інші перевірки можна віднести до форм виявлення передового досвіду. В матеріалах інспекторських перевірок відображається інформація про діяльність ОВС по організації використання передового досвіду; проведення соціологічних експериментів; роботу кабінетів професійної майстерності та багато інших аспектів їхньої діяльності. Отже, органи інспектування (Інспекція) також є частиною системи, що займається інноваційною діяльністю.

Крім того, при МВС Росії створено Раду МВС Росії з науки і передового досвіду, яка є самостійним органом і займається як питаннями розвитку науки, так і питаннями впровадження передового досвіду [10].

Ефективно функціонує в системі Міністерства внутрішніх справ відділ методичного забезпечення професійної підготовки. Діяльність відділу спрямована на підвищення якості підготовки фахівців для органів внутрішніх справ, удосконалення навчально-методичного забезпечення основних і додаткових професійних освітніх програм, що реалізуються в освітніх установах МВС Росії, підвищення практичної спрямованості навчання. Пріоритетними завданнями відділу є створення ефективної системи контролю якості навчання і професійної підготовки; організація розробки базових компонентів навчально-методичних комплексів з дисциплін і курсів освітніх програм з урахуванням відомчої специфіки навчання; виявлення передового досвіду та організаційно-методичної підтримки впровадження і розвитку інноваційних форм навчання [11].

З викладеного можна зробити висновок, що в МВС Російської Федерації налагоджено чітку ієрархічну систему виявлення, розповсюдження та впровадження новітніх форм і методів роботи, яку МВС України не зберегло. Нам необхідно всебічно вивчити зарубіжний досвід і на його базі побудувати нову ефективну систему управління органами, які залучені до організації роботи з передовим досвідом.

Третє і найважливіше питання, яке ми ставимо, – яким чином потрібно вдосконалювати та організовувати роботу по виявленню, впровадженню новітніх форм і методів роботи в системі органів внутрішніх справ України.

Виходячи з аналізу цілей і функцій інноваційної діяльності ОВС, ураховуючи важливість їх здійснення для подальшого розвитку системи МВС України, вважаємо за необхідне створення централізованої іє-

рархічно побудованої системи органів, які здійснюють роботу по реалізації впровадження передового досвіду роботи. Головним підрозділом, повинен стати “Організаційно-методичний центр інноваційної діяльності органів внутрішніх справ”, який буде займатися комплексним вивченням і узагальненням нововведень у системі МВС України. Причому, такий орган має охоплювати не лише окремі напрями досліджень, а й забезпечувати всі напрями діяльності органів внутрішніх справ. У центрі доцільно створити спеціальну базу даних, де накопичувався б передовий досвід.

Сам процес вивчення виявленого досвіду, що забезпечуватиме об’єктивність і наукову обґрунтованість подальших рішень керівництва МВС, повинен складатися з трьох стадій: підготовчої; основної, на якій відбувається розробка програми дослідження досвіду та організаційного плану її реалізації; і підсумкової.

Підготовча стадія. Враховуючи плани роботи, керівники зацікавлених підрозділів формують експертну комісію з вивчення новітніх форм і методів, заходів і засобів роботи. Визначають завдання, функціональні обов’язки її членів, уточнюють терміни підготовки програми та проведення дослідження. Вивчають нормативні акти, які регламентують діяльність органу внутрішніх справ за певними напрямами, відповідну наукову, навчальну та методичну літературу, матеріали, що висвітлюють позитивну практику розв’язання досліджуваних проблем, відомості про роботу підрозділів, у яких вивчатиметься накопичений досвід. Перелік проблем, які потребують формування прогресивних форм і методів роботи, визначає керівництво структурних підрозділів.

Основна стадія. Експертна комісія розробляє проект програми дослідження досвіду та організаційного плану її реалізації. Проект програми погоджують з іншими зацікавленими службами, виносять на розгляд оперативних нарад, затверджує його керівник підрозділу або його перші заступники.

Програма має передбачати:

- обґрунтування необхідності вироблення новітніх форм і методів, заходів і засобів розв’язання проблем у конкретних підрозділах;
- час виконання програми, окремих етапів і заходів;
- перелік учасників і розподіл між ними функціональних обов’язків;
- систему контролю і надання практичної допомоги підрозділам, що формують досвід;
- порядок підбивання підсумків кожного етапу й остаточного виконання програми.

Організаційний план має містити основні заходи щодо підготовки та вивчення досвіду, в якому визначають конкретних виконавців

і терміни дослідження. План, як і програму, погоджують із зацікавленими підрозділами, затверджує його керівництво.

Стадія підбивання підсумків. Сутність узагальнення і затвердження позитивного досвіду полягає в підсумовуванні та резюмуванні результатів попередньої роботи з пошуку, виявлення, дослідження, апробації, визнання інноваційними правоохоронними технологіями, аналізу новітніх форм, методів, заходів і засобів роботи та зведенні їх до одного цілого.

На цій стадії експертна комісія Центру узагальнює зібраний матеріал, формулює висновки та пропозиції про визнання вивченого досвіду позитивним, доцільність його впровадження в практику. В звіті розкривають сутність і зміст досвіду, його основні елементи, особливості та принципи відмінності від звичайної практики, передбачуваний економічний і соціальний ефект, можливі способи поширення. Матеріали звіту вивчають зацікавлені органи й підрозділи, які надають свої висновки про доцільність визнання досвіду позитивним. Для цього аналізують результати роботи, зумовлені застосуванням новітніх форм і методів, засобів та заходів, з'ясовують значення й можливості їх ефективного використання іншими органами та підрозділами. Висновки і конкретні пропозиції про поширення позитивного досвіду доповідають керівництву МВС України та направляються до Головного штабу МВС України.

Роботу з узагальнення та затвердження як позитивного досвіду роботи новітніх форм, методів, заходів і засобів роботи, визнаних інноваційними правоохоронними технологіями, проводять через аналіз наданих результатів, з'ясування та підтвердження позитивного ефекту й нового змісту правоохоронної діяльності.

Після завершення перевірок новітні форми, методи, заходи і засоби роботи, що пройшли дослідження, апробацію та є інноваційними правоохоронними технологіями, затверджує та реєструє спеціально створена Наукова рада з вивчення позитивного досвіду роботи в ОВС України.

Аналізом результативності впровадження позитивного досвіду роботи займається Організаційно-методичний центр інноваційної діяльності органів внутрішніх справ, підсумовуючи та аналізуючи відомості, що надійшли за результатами впровадження конкретного позитивного досвіду.

Головні висновки та перспективи використання результатів. На підставі вищевикладеного, варто зазначити, що в сучасних умовах активного пошуку новітніх форм, методів, заходів і засобів оперативно-службової діяльності, які відповідають соціально-економічній ситуації та оперативній обстановці, є досить важливим у діяльності органів внутрішніх справ. Наступальні інноваційні методики потребують певних матеріальних витрат аби забезпечити наукові дослідження.

Отже, основною вимогою створення такого Центру є новітні методики і технології, обміну та передачі інформації у системі МВС, пріоритетність інноваційної діяльності, розширення повноважень науковців-дослідників у творчому пошуку, а також матеріально-технічне оснащення низових підрозділів ОВС з метою впровадження на місцях апробованих і якісно нових форм і методів роботи міліції, для повноцінної та якісної роботи якої необхідно здійснити ще багато науково-обґрунтованих і практично виважених кроків з боку МВС України.

Список використаних джерел

1. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ : підручник / В. М. Плішкін ; [за ред. канд. юрид. наук Ю. Ф. Кравченка]. – К. : Нац. акад. внутр. справ України, 1999. – 702 с.
2. Стан злочинності на території України за 8 місяців 2012 року / Статистичні дані МВС України. Департамент інформаційного забезпечення МВС України / Відомчий документ.
3. Мінаков М. А. Досвід і філософія: еволюція понять досвіду в західній філософії XIX–XX століть : дис. ... на здобуття наук. ступеня доктора філософ. наук : спец. 09.00.05 / М. А. Мінаков. – Київ, 2007. – 70 с.
4. Щодо механізму виявлення, узагальнення та впровадження позитивного досвіду роботи в ОВС України : метод. рек. / Головний штаб МВС України. – К., 2004. – 7 с.
5. Щодо механізму виявлення, узагальнення та впровадження позитивного досвіду роботи в ОВС України : метод. рек. / Нац. акад. внутр. справ України. – К., 2004. – 10 с.
6. Про затвердження Інструкції з організації планування в системі органів і підрозділів внутрішніх справ України : Наказ МВС України від 24 січ. 2005 р. № 65 / Відомчий документ.
7. Про затвердження Положення про Головний штаб Міністерства внутрішніх справ України : Наказ МВС України від 29 січ. 2008 р. № 36 / Відомчий документ.
8. Про затвердження Положення про Департамент зв'язків з громадськістю та міжнародною діяльністю : Наказ МВС України від 8 лют. 2008 р. № 51 / Відомчий документ.
9. Про організацію наукової діяльності в системі МВС України : Наказ МВС України від 15 трав. 2007 р. № 154 / Відомчий документ.
10. Об организации научного обеспечения и распространения передового опыта в органах внутренних дел Российской Федерации и внутренних войсках МВД России : Приказ МВД РФ от 28 декабря 2005 г. № 1055 (с изменениями от 11 июля 2006 г.) / Ведомственный документ.
11. Официальный сайт МВД Российской Федерации / [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.mvd.ru/mvd/structure/unit/oan/>.

В статье раскрывается одна из проблем управления органами внутренних дел – внедрение передового опыта работы и его использование относительно принципов и методов научности, с учетом иностранного опыта в этой сфере и собственным работкам.

The article deals with the examination one of the problems of the internal affairs bodies management – it is the introduction of positive experience and its use in relation to principles and methods of scientific character, taking into account the foreign experience in this sphere and own works.

Стаття надійшла до редакції журналу 23 жовтня 2012 року.